

[Stavad]

have drøftet det med forligspartierne socialdemokratiet og det radikale venstre. Det er en form for forligsbrud, som ikke klæder nogen regering, og som ikke gør et fremtidigt samarbejde særlig let på et område, hvor samarbejde ellers burde være muligt. Vi vil jo konstant sidde med den usikkerhed, om landbrugsministeren kort efter et forlig forsøger at ændre det ved hjælp af andre partier.

Eksempelvis foreslår ministeren, at § 8 a, den såkaldte sølvbryllupsparagraf, i den gældende lov fuldstændigt fjernes, selv om det var et af de vigtigste forhandlingsemner, da der blev indgået forlig om gældssaneringsloven i december måned 1982.

Om lovforslagets konkrete indhold må jeg desværre sige, at det indeholder en lang række usikkerhedsmomenter med hensyn til virkningen. Bemærkningerne til lovforslaget er på en række områder ikke særlig oplysende, og derfor kan det være svært at tage konkret stilling på det foreliggende grundlag.

Der er eksempelvis intet oplyst om, hvordan de skønnede udgifter fordeler sig på de fire hovedkomponenter, som forslaget består af. Der er heller intet oplyst om, hvordan udgifterne fordeler sig på de 5 år, som rentetilskuddet skal udbetales over. Det er oplysninger, som det er helt nødvendigt at få, inden vi tager stilling til lovforslaget. Det er ikke ligegyldigt for os, om støtten udbetales til de forholdsvis velkonsoliderede med en gældsprocent på 45 eller til de gældssaneringsmodne med en gældsprocent på 70-80 pct. eller endnu mere.

Vi vil også godt sætte spørgsmålstegn ved, om det er en samfundsopgave at yde rentetilskud i 5 år til lån, som aldrig bliver optaget, fordi landmandens økonomi er så god, at han selv kan bære høsttabet af sine likvide midler. Det må da vist også stride imod landbrugets egen holdning, idet man klart har tilkendegivet, at man helst vil undvære tilskud, hvor økonomien er bæredygtig.

Også spørgsmålet om det, som landbrugsministeren kalder for referencerenten, må vi se på. Som lovforslaget er udformet, kan nogle landmænd tilsyneladende komme i den mærkelige situation, at de kan modtage et større rentetilskud end den rente, der faktisk betales på lånet.

Sjældent har jeg altså set et lovforslag, der i den udstrækning, vi her oplever, bærer præg af hastværksarbejde med halve eller

mangelfulde oplysninger. Det vil vi alt sammen vende tilbage til i udvalget, hvor der forhåbentlig gives tid til at få forslaget ordentligt gennemarbejdet.

Jeg vil godt til sidst præcisere, at socialdemokratiet er positivt over for en høsthjælpsordning til de landmænd, som har et reelt behov. Vi håber så til gengæld, at landbrugsministeren også vil være lydhør over for vore forslag og indvendinger - ikke mindst i betragtning af, at det er midlerne fra SR-forliget fra foråret 1982, som indgår, og at vi rent faktisk har et forlig med regeringen om disse midlers anvendelse.

Collet (KF):

Vi skal nu i dag behandle høsttabsordningen. Den er forårsaget af nok det mærkeligste vejr, vi har haft her i Danmark i det sidste århundrede. Det er især gået ud over landmændene i Vestjylland og i særlig grad i Ringkøbing amt, i Ribe amt og i Nordjyllands amt, men også andre steder har der været meget store problemer. Det konservative folkeparti er glad for, at vi i en situation, som opstår én gang i en generation, kan være med til at afhjælpe de alvorlige problemer, som er opstået for landbruget i de berørte egne.

I de senere par år har vi i ret vid udstrækning behandlet støttelovgivning her i folkettingen. Der har været mange støttelove for landbrugserhvervet, og det tyder på, at den tidligere landbrugspolitik ikke har været fornuftig. Ellers havde der ikke været brug for alle disse mange støttelove. Landbrugspolitikken har i højere grad være indrettet på selektive foranstaltninger. Man har pålagt erhvervet særbyrder og særskatter, restriktioner og kontrol. Dermed har man forarmet erhvervet og nødvendiggjort støtte og igen-igen støtten styring.

Årsagen til problemerne er altså, at man ikke har ført en rigtig erhvervspolitik, nemlig en konkurrenceevneforbedrende politik, hvorved man konkurrencemæssigt set skulle ligestille de danske landmænd med landmændene i det øvrige EF. Denne tankegang er man inde på i mange andre sammenhænge i erhvervspolitikken, og denne mere forretningsprægede tankegang må vi også se at komme ind på i landbrugspolitikken. Vi må sørge for, at det danske landbrug får samme rente, som man har i det øvrige EF. Regerin-